

Arrest

nr. 171 586 van 11 juli 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 november 2013, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en tot bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Met de eerste bestreden beslissing wordt verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ongegrond bevonden.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 04.10.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 27.02.2012 deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor C.M.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 21.11.2013 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Georgië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid 'dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procédure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van "verlies van recht op verblijf".

1.2. Met de tweede bestreden beslissing wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd, op grond van de volgende motieven:

"bevel om het grondgebied te verlaten

De mevrouw, [...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel luidt als volgt:

"Eerste en enige middel : schending van art. 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, schending van het beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen (materiële motiveringsplicht), d.w.z. schending van art. 62 van de Vreemdelingenwet en art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name van het zorgvuldigheidsbeginsel

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt wat volgt :

"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed (...)"

Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., n° 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E., 1993), en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St., n° 53.583, 7 juni 1995, REV.DR.ETR. 1995, 326), of nog duidelijk, nauwkeurig en terzake dienend (R.v.St., n° 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E., 1993).

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende :

Art. 2 : De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in art. 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Art. 3 : De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.

De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (R.v.St., n° 55.056, 7 september 1995, REV.DR.ETR. 1996, 249).

Verzoekster meent dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden en dat alleszins de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Verzoekster vordert dan ook op grond van een schending van de materiële maar ook van de formele motiveringsplicht de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken is op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig en volledig.

De bestreden beslissing wordt gemotiveerd door de overweging:

“Er worden medische elementen aangehaald voor C., M.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 21.11.2013 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Georgië”

Het advies van de arts-adviseur komt tot de volgende conclusie :

“Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat deze ernstige geïtaliseerde psychotische depressie bij de betrokkene, zoals hierboven beschreven, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Georgië.

Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Georgië.”

Het advies van de arts-adviseur en van de daarop gebaseerde bestreden beslissing gaat echter volkomen voorbij aan het feit dat volgens de medische attesten van dr. C mantelzorg vereist is en familiale ondersteuning onontbeerlijk is, terwijl, zoals in het verzoekschrift uiteengezet en met stukken gestaafd, de zuster van verzoekster met haar familie legaal in België verblijft, evenals de moeder van verzoekster , en zij voor de nodige mantelzorg en familiale ondersteuning kunnen zorgen, terwijl verzoekster geen familie meer heeft in Georgië.

Het advies van de arts-adviseur vermeldt wel : *“De ondersteunende aanwezigheid en hulp van familieleden of derden kan gezien de aard van de medische problematiek (ernstige geïtaliseerde psychotische depressie) aanbevolen worden”,* maar knoopt aan deze vaststelling geen enkel consequentie vast voor wat betreft de gegrondheid van de aanvraag, ondanks het gegeven dat de volledige familie van verzoekster legaal in België verblijft en voor de nodige mantelzorg kan instaan.

De bestreden beslissing zelf rept met geen enkel woord over de aanbeveling van de arts-adviseur m.b.t. de aanwezigheid en hulp van familieleden.

Door deze feitelijke gegevens m.b.t. de familiale ondersteuning, die nochtans expliciet in het dossier aanwezig zijn, te miskennen, wordt de materiële motiveringsplicht geschonden.

Tevens wordt hierdoor het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden

Het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur kan immers als volgt worden omschreven:

“Bij de vaststelling en waardering van de feiten waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht.” (Suetens, L.P. en Boes, M., Administratief recht, Leuven, Acco, 1990, 31)

Volgens vaststaande rechtspraak legt het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting op om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding, hetgeen inhoudt dat de administratie via het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (cf. RvSt. 2 februari 2007, 167.411, RvSt. 14 februari 2006, 154.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen.

Door geen enkele aandacht te besteden aan het gegeven van de noodzaak van mantelzorg en familiale ondersteuning, hoewel alle elementen ervan in het dossier aanwezig zijn, schendt de bestreden beslissing dus ook het zorgvuldigheidsbeginsel.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222). Artikel 62 van de Vreemdelingenwet legt evenzeer de plicht op om de beslissingen die voortvloeien uit de toepassing van de Vreemdelingenwet formeel te motiveren.

De bestreden beslissing is, luidens de bewoordingen ervan, volledig opgehangen aan het advies van de ambtenaar-geneesheer van 21 november 2013. Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moeten het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN).

Het wordt niet betwist dat verzoekster kennis heeft van het advies van de ambtenaar-geneesheer, en al evenmin dat het wordt bijgetreden door de verwerende partij in de bestreden beslissing. De vraag die zich derhalve stelt is of dit advies deugdelijk is, in het licht van de gehanteerde wetsbepaling en de geschonden geachte algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door “de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 04.10.2011.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften/verslagen voorgelegd ter staving van de aanvraag:

-Medisch getuigschrift d.d. 08/02/2011, opgesteld door dr. Kirsten C., psychiater.

-Consultatieverslag d.d. 08/02/2011, eveneens opgesteld door dr. Kirsten C. (raadpleging psychiatrie op 08/02/2011).

-Medisch getuigschrift d.d. 25/07/2011, eveneens opgesteld door dr. Kirsten C..

-Geneesmiddelenvoorschrift d.d. 06/11/2012, eveneens opgesteld door dr. Kirsten C..

-Medisch getuigschrift d.d. 23/11/2012, eveneens opgesteld door dr. Kirsten C..

-Medisch getuigschrift d.d. 26/03/2013, eveneens opgesteld door dr. Kirsten C..

Ik meen het dossier zoals het nu voorligt te kunnen beoordelen, spijs het gebrek aan actualisering van de medische informatie door de aanvrager sinds 26/03/2013.

Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt dat deze 44-jarige vrouw psychiatrische zorgen krijgt in het kader van een ernstige geïtaliseerde psychotische depressie; er blijkt hierbij sprake van auditieve hallucinaties en paranoïde wanen en in het medisch getuigschrift van 08/02/2011 maakte dr. C. ook melding van suïcidaliteit.

In betrokkenes lopende medicamenteuze behandeling zoals op 26/03/2013 noteren we Seroquel XR 400 mg 1 comprimé per dag (farmaceutische stof quetiapine: een antipsychoticum). Zij wordt verder ambulant opgevolgd door dr. C..

Dr. C. vermeldde in het medisch getuigschrift d.d. 08/02/2011 en het consultatieverslag d.d. 08/02/2011 dat stabilisatie het hoogst haalbare was, dat remissie niet in de lijn der verwachtingen lag en dat met het steunende netwerk op dat ogenblik en medicamenteuze ondersteuning stabilisatie behouden kon blijven; in de aanvullende medische getuigschriften van recentere datum (medische getuigschriften van 25/07/2011, 23/11/2012 en 26/03/2013) attesteerde dr. C. dat de evolutie en de prognose gereserveerd/ongunstig zijn.

We beschikken niet over aanvullende medische (psychiatrische) getuigschriften/verslagen aangaande de verdere evolutie van de beschreven psychotische depressie en de verdere medische (psychiatrische) zorgen na maart 2013. Uit de voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt alleszins ook niet dat in deze context een hospitalisatie psychiatrie noodzakelijk gebleken is, in verband met een eventuele psychotische decompensatie of een reële suïcidedreiging en door de betrokkene werden in deze context ook na maart 2013 geen aanvullende medische getuigschriften/verslagen ter beschikking gesteld.

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen; er blijkt in het bijzonder niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele psychotische toestand of een actuele reële suïcidedreiging en/of van een huidige (noodzaak tot) hospitalisatie psychiatrie in deze context.

De ondersteunende aanwezigheid en hulp van familieleden of derden kan gezien de aard van de medische problematiek (ernstige geïtaliseerde psychotische depressie) aanbevolen worden.

Wat betreft de beschikbaarheid van de medische behandeling en opvolging in het land van herkomst, Georgië: Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

- informatie afkomstig uit de MedCOI-databank2:
 - o van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties³ van 30/05/2013 met het uniek kenmerknummer GE-2879- 2013.
- Een geneesmiddelenbank van het Ministry of Labor, Health and Social Affairs of Georgia, geraadpleegd via <http://pharmacv.moh.gov.ge/Paaes/Products.aspx#> (geraadpleegd op 20/11/2013): o.a. Ketilept (farmaceutische stof quetiapine) komt hierin voor.

Uit deze informatie blijkt dat medicamenteuze behandeling met quetiapine beschikbaar is in Georgië. Psychiatrische zorgen (ambulant en via hospitalisatie) zijn beschikbaar in Georgië.

Wat betreft de toegankelijkheid van de medische behandeling en opvolging in het land van herkomst, Georgië:

Verwijzend naar de Nota Toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf d.d. 20/11/2013:

"Er dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat kan een verblijfstitel niet enkel op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen, afgegeven kan worden. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem

vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager. Daarnaast geldt ook nog het volgende : « (...) L'article 3 ne fait pas obligation à l'Etat contractant de pallier lesdites disparités en fournissant des soins de santé gratuits et illimités à tous les étrangers dépourvus du droit de demeurer sur son territoire. Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008 Y./Rusland § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/ Turkije, § 73, EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Muslim/Turkije, § 68).

De behandeling voor de aandoening van betrokkene is gratis. Betrokkene kan gratis beroep doen op ziekenhuiszorg, onderzoeken, consultaties en de nodige medicijnen. Tevens zijn er verscheidene instellingen die gespecialiseerde hulp bieden en waar betrokkene terecht kan voor de nodige hulp en ondersteuning. De ziekenhuizen in Georgië zijn tegenwoordig goed geëquipt en nagenoeg elke ziekte is er behandelbaar.

Onder geen enkele omstandigheid zal een patiënt gediscrimineerd worden op basis van ras, huidskleur, taal geslacht, politieke of religieuze voorkeuren, origine, sociale status, woonplaats, enz. Alle bewoners van Georgië hebben evenveel recht op een medische behandeling. De staat dekt de gezondheidsverzekering voor mensen die leven onder de armoedegrens!"

De overheid voorziet in (gratis) ziekteonkostenverzekering voor gezinnen die onder de armoedegrens leven. Dit omvat elke twee maanden een consultatie bij een huisarts, spoedoperaties, geplande opnames en tot 50% van de kost van de medicatie wordt terug betaald.

Tevens is er een ziekteonkostenverzekering voor personen die niet in aanmerking komen voor gratis behandeling of gratis ziekteonkostenverzekering. Het gaat om een verzekering via private verzekeraars die gesubsidieerd wordt door de overheid. De overheid betaalt 75% en de mensen 25%. Inbegrepen in deze verzekering is ambulante verzorging, twee maal per jaar een ECG, spoedbehandeling en kortingen voor bepaalde medicijnen.

Daarnaast zijn er natuurlijk ook de private ziekteverzekeringen. Deze kosten gemiddeld 20 GEL (8.50 EUR) Bedrijven kunnen goedkopere verzekeringen verkrijgen. Iemand met een stabiel inkomen zou ziekteonkostenverzekering moeten kunnen betalen.

Daarnaast zijn er ook verschillende internationale organisaties actief. Caritas Georgia helpt mensen die onder de armoedegrens leven (medisch advies, tests en medicatie). SOCO foundation biedt gratis consultaties aan. Dan is er ook nog de Assisted Voluntary Return and Reintegration van IOM Georgia. IOM werkt onder andere samen met België. Er is ook een mogelijkheid voor mensen met medische problemen om terug te keren met IOM. Ook de EU werkt rond de reïntegratie van terugkeerders naar Georgië. Het Mobility Center geeft medische spoedhulp.

Uit deze informatie kunnen we besluiten dat er geen bezwaren zijn wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst, Georgië.

Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat deze ernstige geïtaliseerde psychotische depressie bij de betrokkene, zoals hierboven beschreven, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien medische behandeling en opvolging beschikbaar en Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Georgië."

Verzoekster stelt in essentie dat volledig voorbij wordt gegaan aan het feit dat volgens de medische attesten van Dr. C. mantelzorg vereist is en familiale ondersteuning onontbeerlijk is, dat uit de aanvraag is gebleken dat haar moeder en haar zus met haar familie legaal in België verblijven en zij voor de nodige mantelzorg en familiale ondersteuning kunnen zorgen, terwijl zij geen familie meer heeft in Georgië. Het advies van de arts-adviseur vermeldt wel : "De ondersteunende aanwezigheid en hulp van familieleden of derden kan gezien de aard van de medische problematiek (ernstige geïtaliseerde psychotische depressie) aanbevolen worden", zo gaat zij verder, maar aan deze vaststelling wordt geen enkele consequentie vastgeknoopt voor wat betreft de gegrondheid van de aanvraag, ondanks het gegeven dat de volledige familie van verzoekster legaal in België verblijft en voor de nodige mantelzorg kan instaan. De bestreden beslissing zelf rept met geen enkel woord over de aanbeveling van de arts-adviseur met betrekking tot de aanwezigheid en hulp van familieleden. Door deze feitelijke gegevens te

miskennen, worden de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden, aldus verzoekster.

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat de ambtenaar-geneesheer wel degelijk rekening heeft gehouden met de nood aan ondersteunende aanwezigheid. Zij is echter van oordeel dat dit kan óf door familieleden óf door derden, zo blijkt uit de hierboven door verzoekster geciteerde passage uit het advies. In zoverre verzoekster al zou kunnen aantonen dat zij in haar land geen familieleden meer heeft -zij houdt het bij een bewering- dan nog is er de optie dat ook derden kunnen instaan voor de ondersteuning aldus de ambtenaar-geneesheer. Verzoekster brengt tegen deze beoordeling geen concrete argumenten in, hetgeen des te meer klemmt nu de zus waarnaar zij verwijst blijkt de neergelegde medische getuigschriften ook een zware psychische pathologie heeft en het dus maar de vraag is of zij kan instaan voor de mantelzorg die verzoekster nodig heeft. Bovendien blijkt uit de voorgelegde stukken dat, hoewel in het attest van 8 februari 2011 wordt gemeld dat familiale ondersteuning onontbeerlijk is, in latere attesten van dezelfde behandelende arts wordt gesteld dat mantelzorg -zonder meer- vereist is, zonder de specificatie dat die moet gebeuren door familieleden.

Verzoekster betoogt, ten slotte, dat aan de desbetreffende vaststelling geen enkele consequentie wordt vastgeknoopt wat betreft de gegrondheid van de aanvraag, maar kan daarin niet worden bijgetreden: immers wordt verder in het advies gesteld dat er verscheidene instellingen zijn die gespecialiseerde hulp bieden en waar verzoekster terecht kan voor de nodige hulp en ondersteuning. Ook deze stelling wordt door verzoekster niet ontkracht.

Verzoekster heeft, samengevat, niet aangetoond dat de bestreden beslissing is tot stand gekomen met miskenning van de stukken van het dossier, en al evenmin dat de ambtenaar-geneesheer, op wiens advies ze is gesteund, op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze heeft geoordeeld over de nood aan mantelzorg.

2.3. Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS